

Majken á Grømman

Det nordiske landskab

Majken fortæller selv på sin hjemmeside på et tidspunkt i 2006: Jeg læste tysk og dansk på universitetet, men valgte efter nogle år at indstille studierne for at give maleriet, og et par år senere også keramikken, min fulde opmærksomhed. Den energi og det engagement, den kamp og den glæde jeg finder i arbejdet med maleriet, var dengang i 1981 grunden til et hovedspring ud i en tilværelse som professionel kunstner. I 2006 bliver jeg 50 år og har malet i 25 år eller et halvt liv. Arbejdet med leret kom til allerede et par år efter maleriet. Jeg lærte mig håndværket samt teknikkerne, og efter mange mislykkede forsøg, var der endelig en brugbar form. Herfra udviklede jeg mit eget skulpturelle udtryk, og arbejder i dag med den drejede form, med håndbyggede former men også med den rene skulptur. Periodisk har jeg eksperimenteret med den japanske rakuteknik, men arbejder primært med stentøjet. Motiverne er som på lærred og papir, og ved hjælp af keramisk kridt tilføjes tegningens karakter. Bl.a. derved forbindes kunstformerne, jeg arbejder med. Maleriet er et moderne, ekspressivt og koloristisk maleri med landskabet som dominerende motiv. I 1998 genopdagede jeg Færøerne i forbindelse med en udstilling på kunstmuseet i Torshavn. Dette besøg blev den direkte anledning til de første eksperimenter med landskabet som motiv i mit maleri. Med en koloristisk, bred og dynamisk penselføring udvikler jeg landskabet i mine malerier, der bevæger sig mod stadig større enkelthed forbundet med dels det færøske motiv, dels med udsnit og nærstudier fra de danske og svenske skove, men også Odsherreds marker, skrænter, bakker og kyster er tilbagevendende motiver i mine malerier. Som forlæg bruger jeg fotografiet, både det klassiske, men også computermanipulerede fotos af egne værker bliver til nye malerier. Af og til en skitse mellem foto og maleri. Materialerne er primært akryl på lærred eller blandform på papir. Jeg søger drama overfor poesien, lethed overfor tyngde, mørke sammen med lyset. De yderste modsætninger i det samme værk.